

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 100.

Ljubljani, v ponedeljek, 4. maja 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 2. maja.

Prvi majnik

Bil je krasen dan, kakoršnih letos še ni bilo, zato je vse hitelo pod milo nebo, zlasti v prater, kjer so delavci praznovali svoj „praznik“, kjer se pa tudi velika gospôda na ta dan zbira k skupnemu razveseljevanju. Samo za državne poslance bil je ta dan navaden delavnik; ob 11. uri dopoldne pričela se je po navadi javna seja, ki pa ni imela toliko zanimanja, kakor krasota prvega spomladanskega dne. Po nasvetu poslanca Trojana bil je po ustnem poročanju poslanca Kathreina sprejet predlog, ki vladi naroča, da naj preiskuje škodo, ki so jo povodnji meseca novembra lanskega leta in letos meseca marca napravile na Češkem, ter naj vstavnim potom preskrbi v ta namen potrebne denarje.

Potem je baron Svegelj obširno poročal o podaljšanju trgovinske zveze z Italijo za eno leto. Kozlovski je radostno pozdravljal boljšanje carinskih razmer in poudarjal potrebo popolne preustroje vozniških tarifov, ker bo le potem našemu cesarstvu mogoče vspešno tekmovali z vnanjimi državami.

Obširno je pri tej priliki govoril minister Baquhem, ki je dokazoval, da nam vsled podaljšanja sedanje pogodbe še vedno ostaja pravica pogodbo odpovedati in da to tudi ni nobena ovira za nova vspešna pogajanja. Potem se je minister obračal proti nekemu prejšnjemu govoru poslanca Pattais, ki mu je očital, da je njegova trgovinska politika nesrečna in slabotna, da ne vé, kaj hoče in da nima nobene odločnosti. Vnanji časniki, pravi minister, o trgovsko-političnih razpravah, kise vršé na Dunaju, drugače sodijo in jim pridevajo odločilno važnost za bližnjo prihodnost, zato je bilo jako neprilichno, da je g. poslanec ravno sedaj kaj takega govoril. Ministrov govor bil je večkrat z živahno pohvalo odo-

bravan. Po končni besedi poročevalca barona Svegeljsa, ki je priznaval velike težave, katere ima minister premagovati, in izrekel nado, da bo pri novi pogodbi popravil napake, katerih ni on zakrivil, bila je pogodba z Italijo za eno leto podaljšana.

Na vrsto je prišlo nadaljevanje razprave gledé premembe volilnega reda, katero s samostalnimi predlogi zahtevajo poslanci Tilšer, Plener, Fürnkranz, Gessmann, Jax in Troll. Danes je o tej reči govoril dr. Krauss in zahteval pomnožitev poslancev od 353 na 416. Tudi je priporočal delavske zbornice in pismeno volitev za kmečke občine. Za njim je predsednik ob dveh popoldne sklenil sejo, pa prej še naznanil 6 novih samostalnih predlogov, ki so mu bili izročeni včeraj. Exner in Neuber predlagata postavno vravnanje razstav; Exner in Menger kanal med Donavo in Odro; Liechtenstein enakost plač srednješolskih profesorjev na Dunaju in v predkrajih njegovih; Dostal napravo potov za silo; Siegmund in Russ skrb za zdravstvene vode, Fürnkranz pa priporoča, da naj bode vinorejcem dovoljeno tabak sejati po vinogradih, ki jih uničuje trtna uš.

V včerajšnji seji naznanil je predsednik zbornice, kako so se sestavili v prejšnji seji izvoljeni odseki. Izmed slovenskih poslancev je kanočnik Klun načelnik odseku za najvišji računski urad, namestnik mu je dr. Beer.

Istrske volitve.

Dr. Ferjančič je izdelal poročilo o volitvi poslanca Vergottinija in načelniku to naznanil že včeraj. Volilna uradna pisma so vsled tega štirinajst dni na ogled poslancem, da se vsakdo iz njih samih lahko prepriča, kako se je vršila volitev. Čez dobrih štirinajst dni pride torej poročilo pred odsek in nedolgo potem menda tudi v zbornico.

Liberalnim listom ni bilo prav, da slovenski poslanec poroča o volitvi istrski, češ, da je to prav

tako, kakor bi sodnik sodil o lastni zadevi. Ali liberalna gospôda prezira, da Ferjančič ne zastopa Istre, ampak deželo Kranjsko, in da se pri razdelitvi poročil običajno gleda le na to, da poslanci v poročanje ne dobé volitev svoje dežele. Važen razlog je tudi ta, da mora poročevalec umeti jezik, v katerem so spisani volilni zapisniki. Pri istrskih volitvah so imeniki in zapisniki italijanski, hrvaški in slovenski, zato more o njih poročati le poslanec, ki je zmožen vseh treh jezikov. Takih je pa le malo v zbornici in še manj v legitimacijskem odseku, torej je bilo čisto naravno, da se je Vergottinijeva volitev izročila dr. Ferjančiču.

Slovenščina pri sodiščih.

Budgetni odsek pričel je pretresati državni proračun ter je imel ta teden dve seji, v katerih se je razpravljalo proračun justičnega ministerstva.

Poslanec Šuklje je pri tej priliki opozarjal na uradovanje pri višjem sodišču v Gradcu. Število slovenskih razsodb še vedno narašča, ker okrajna sodišča, zlasti na Kranjskem, poslujejo slovenski; višje sodišče v Gradcu pa reč razpravlja nemški in pošilja razsodbe okrajnim sodiščem z naročilom, da naj pošljejo strankam poleg nemške razsodbe tudi slovensko. To prizadeva okrajnim sodiščem, ki imajo že sama ob sebi mnogo posla, veliko truda in dela, in je tudi zaradi tega nedostatno, ker stranke nimajo prepričanja, ali je prevod istinit, ali ne. Višje sodišče bi moralo torej samo skrbeti za zanesljiv prevod svojih razsodb. Dalje je omenjal žalostne prikazni, da gre slovensko uradovanje, izvzemši deželo Kranjsko, rakovo pot, in da bi morala biti skrb justičnega ministra okrajna sodišča v slovenskih pokrajinah tako vrediti, kakor določujejo zakoni in zahtevajo potrebe prebivalstva.

Justični minister grof Schönborn je odgovarjal, da se pri nameščenju uradnikov za okrožje graškega in tržaškega višjega sodišča zmirom ozira

LISTEK.

Pripovedke sv. Cirila, moravskega apostola

s kritično preiskavo dokazov o njih istinitosti, objavil Komorant Simon Perzieh. (Poslovenil Gašpar Majar.)
(Konec.)

II. Knjiga.

III. Pripovedka.

Zoper prevzetnost.

Zoper tiste, kateri si sami o sebi prav veliko domišljujejo.

Od pekoče žeje mučeni kozel pride k potoku, da bi si ugasil svojo žejo. Napivši se ugleda svojo podobo v vodi in opazivši svojo z rogovi okrašeno glavo, svoj podolgasti z brado veličastno ozaljšani obraz, veselja zavriska in prištevaje se presvetlim glavam reče: „Kako izvrstno bi se podala tej moji rogati glavi pavova krona in ko bi visela še okoli mojega vrata obešena zlata verižica pod mojo prekrasno brado!“ — To je čul jež, ki je tudi ravno lopotal vodo; smeje se domišljavemu, neumnemu norcu pravi: „Oj, da bi imel tudi zadej oči, gotovo bi se ti ne sanjalo o kroni in zlati verižici in ne domišljeval bi si tako neumno prevzetno kaj višjega. Ko bi videl svoj grdi, nesramni repek, izbil bi si iz

glave svojo nemarno ošabnost; zakaj neki bi se staval mej najvišje glave in tako popolnoma pozabiš na svojo revo in zaniknost? Položi se le na tehtnico pravične veljave in boš videl, koliko si vreden! Ti si le tako neki pritlikovec na zemlji, pa se hočeš povzdigniti nad kralje in gospodovalce? Ti prazen prah in pepel se hočeš vzdigniti nad zvezde? Če si že zdaj pri svoji pritlikavosti tolikanj domišljuješ, kmalo si boš še kaj večjega mislil, in ker ne boš obstal pri tem, mora te zadeti nazaduje največja sramota in zaničevanje. Ko bi bil ponižen, bil bi vselej in povsod varen, ker ponižni je boječ, boječ je pa iz previdnosti varen, v boječi previdnosti pa najdeš zveličanje. Če se pa sam visoko staviš, prestopiš svoje meje. Prosim te, ravnaj se raje po občnem pravu, ki velewa, da se ne sme verovati pred sodbo le enemu, najmanj tistemu, ki govori sam v svoj prid, ker po izreku dveh ali treh prič se potrdi vsaka reč (II. Kor. 13. 1.) in ostreje se sodi samoljubnost, kakor razlogi govora. Če se torej pretirano ljubiš, vselej se boš napak sodil. Čim višji si, tem ponižniši moraš biti. Veruj mi, ljubi moj, da se tisti najbolj poniža, ki se najbolj povišuje. Tako je tisti bedak, ki se ima za modrega. Luč oslabi drugo luč in visoka drevesa skrivi njih visokost. Visoko nad nami bliščeče zvezde se bahajo s svojo lučjo, osramoti jih pa nizko pod njimi plavajoči vse razsvetljuječi mesec, ker ni videti njih leska,

kadar se ta pokaže. Kjer je globoka ponižnost in pohlevnost, tam je najbolj vzvišena čast, in kadar se sam globoko ponižaš, tedaj boš prejel najvišje priznanje in čast zavoljo svojih krepostnih prednosti. Če se štejemonevredne zemeljskih časti, tedaj nastori ponižnost vredne večnih, nebeskih.“ —

S temi besedami dobro podučeni kozel se je sramoval svoje nespametne samohvale in je mirno odšel.

VI. Pripovedka.

Zoper tiste prevzetnike, ki hočejo Bogu enaki biti.

Nekoč je videla opica gibčnega mornarja, kako urno je bil splezal na jadernik. Koj poskusi njemu enako storiti. Krokav to opazivši jej reče: „Ljuba moja, svetoval bi ti, da lepo spodaj ostaneš, da prišedši v nevajeno višino ne padeš doli in se ne pobiješ.“ — Opica ne zmenivši se za to spleza kvišku. Pogledavši pa od tod v globočino, zvrtil se jej, pade doli in si ulomi tilnik, tako da ni mogla glave odslej nič več po konci nositi. — Komaj je pa na pol ozdravela, vidi nekoč kralja veličastno sedečega na prestolu. Tudi zdaj se je poloti želja, da bi mogla vendar tudi ona tako v časti sedeti, kakor kakov kralj, ter se tudi res usede na prestol, ko ni bilo kralja. To zapazivši lisjak stopi k prestolu, in kakor se zna že hliniti, jo pozdravi kakor kraljico ter po-

na jezikovne potrebe in da jim želi kolikor mogoče ustrezati. To pa ni vselej lahko; najlaglje gre na Kranjskem, težje na južnem Štajerskem in Koroškem, najtežavneje na Primorskem, kjer je treba dostikrat znati štiri jezike. Vprašanje, ali naj se razsodbe prevajajo od višjih ali od okrajnih sodišč, se konečno zdaj še ne dá rešiti, zagotavlja pa, da se prav resno peča s to rečjo.

V današnji seji se je poslanec Šuklje ministru zahvalil, da se pri nameščenju uradnikov ozira na jezikovne potrebe in da hoče v tej zadevi v celi meri zadostovati, opozarja pa, da se v novejšem času v slovenskih pokrajinah, izvzemši Kranjsko, več ne izvršujejo odredbe gledé potrebnega znanja deželnega jezika, ter prosi justično upravo, da naj v tej zadevi kaj stori. Tudi vpraša ministra, ali se bode v Ljubljani zidalo posebno sodnijsko poslopje. Grof Schönborn je odgovarjal, da prosi, naj se mu naznani vsak slučaj, v katerem se prezirajo jezikovne odredbe, in štel si bo v dolžnost, izraženim željam ustrezati in reč odpraviti. Gledé sodnijskega poslopja v Ljubljani ni ničesa omenjal, ampak rekel je le sploh, da se mnogim izraženim željam tudi zaradi denarnih težav ne more ustrezati.

Poslanec Derschatta potegoval se je za ustanovitev okrožnega deželnega sodišča v Mariboru, toda minister mu je naravnost rekel, da mu v tej zadevi ne more nič obetati, ker je okrožje samo na sebi premajhno. Tudi delo po kaznilnicah je prišlo v razgovor ter je dalo ministru povod k izjavi, da se drži justična uprava v tej zadevi dveh načel: prvič, da kaznjenci delajo toliko ur na dan, kolikor jim je odmerjenih, drugič, da obrtnikom ne delajo konkurence. Zato izdelujejo večidel take reči, ki jih potrebuje država, ali pa opravljajo deželno-kulturna dela. Gledé naprave posebnih kolonij za kaznjence, katere nekateri zahtevajo, nemore zdaj še nič reči, za mlade kaznjence pa se povsod napravljajo posebni oddelki, da ne pridejo v dotiko s starejšimi, že sprigenimi jetniki.

Prihodnja seja budgetnega odseka bo v torek, obrtni odsek pa ima sejo v sredo, da reši pomožne blagajnice. Na dnevnem redu javne seje 6. t. m. so večidel le prva branja in ker se je večina poslancev, ki nimajo opraviti v odsekih, odpeljala domov, je jako dvomljivo, ali se jih v sredo snide toliko, kolikor jih je treba za sklepčnost.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. maja.

Notranje dežele.

Adresa. Plenerjevo postopanje v adresnem odseku obsojajo celó na Ogrskem. Posebno Plenerju levite bere „Pester Lloyd“, ker je za pretvezo, da je predložil poseben adresni načrt, izbral baš češko-nemško spravo. Ta stvar je čisto češka notranja zadeva in poslance drugih avstrijskih dežel prav nič ne briga. Naravnost nesumljivo je, kako bi Poljaki, Slovenci in Tirolci prišli do tega, da izrekó svoje mnenje o češko-nemški stvari. Vspeha s svojo adresno tudi levičarji ne bodo imeli, ker ni misliti, da bi

bila vsprejeta. Grof Taaffe, ki hoče vladati brez trdne večine, tudi ne bode odstopil, če državni zbor ne bode vsprejel nobene adrese. On si bode že znal brez adrese pomagati.

Notranji položaj je še vedno nejasen. Niti to se ne more vedeti, kje se bode za Bilinskega adreso dobila večina. Brnskemu „Hlasu“ se zdi sedanjí čas ugoden, da se Mladočehi približajo desnici in Poljakom in s tem napravi zopet železni obroč. Ta list pa sam priznava, da je Mladočehom to sedaj jako težko storiti, ker so predlagali lastno adreso. Če bi se pridružili desnici, bilo bi to nekako ponižanje zanje. „Neue Freie Presse“ pa piše, da je usoda Bilinskega adrese popolnoma v rokah Mladočehov in nemških nacionalcev. Kamor se bode ti dve stranki obrnili, ondu bode večina. „Grazer Volksblatt“ pa misli, da morda ne bode dolgo, da se državni zbor razpusti in se razpišejo nove volitve. To se bode zgodilo, če se pri adresni debati pokaže, da ni nobena večina mogoča. Ta list tudi pravi, da moramo na vse biti pripravljeni, kajti nemškoliberalno-poljska večina tudi ni izključena.

Poljska ustava. Včeraj se je praznovala stoletnica poljske ustave. Ta ustava je imela namen znova oživiti in utrditi poljsko državo. Ta namen se pa ni dosegel, kajti mej plemenitniki se je kmalu pokazal razpor. Pristaši Rusije, ki so se z novo ustavo bili pomnožili, ker so se ž njo nekaj prikrjšale pravice plemenitnikom, so se združili in publikali Rusijo, da poljske zadeve vravna. Prišla je na Poljsko ruska vojska in konec je bil poljski slavi. Poljsko kraljestvo se je vdrugič razdelilo. Zamán se je ustavljal ruski sili Kosziusko. Stoletnica poljske ustave praznovala se je le v Avstriji, kajti v Rusiji je bilo to slavlje strogo prepovedano, kar je naravno; ravno Rusija je s svojim vmešanjem tedaj uničila Poljsko in bi tedaj slavljenje te ustave vzbujalo mej narodom za Rusijo neugodne spomine.

Vnanje države.

Bolgarija. Mesta ob Donavi Bolgari utrujejo, dasi se to ne vjema z berlinsko pogodbo. V Sofiji nič prav ne zaupajo, da bi bil mir trajen in se zatorej pripravljajo za vse slučaje. Ker se je pokazalo, da nekateri polki v Sofiji neso bili prav zanesljivi, premestili so jih in v Sofijo prišli so iz pokrajnih novi polki. Tudi v policijskem osebstvu se je poslednji čas mnogo premenilo. Več nezanesljivih se je odstranilo in nadomestilo z zanesljivejšimi ljudmi.

Reforme davkov v Rusiji. Dosedaj v Rusiji davki neso bili posebno ravnomerno razdeljeni. Stvar ima v rokah gubernijska uprava. Posvetva se navadno neso cenila, temveč se je dohodek določil le po lastnih izpovedbah posestnikov. Mnogo zemljišč so posestniki kar utajili. V gorodniskem ujezdu je v knjige bilo zapisanih 312 desetih zemljišč, ali pokazalo se je, da so posestniki 36 desetih utajili. Trgovska podjetja neso plačala nobenega davka od obrta, temveč le od zemljišč, katera so imela. Sedaj pa nameravajo tudi trgovce obdačiti po dohodkih, poleg tega pa še skrbeti za boljše urejenje drugih davkov, da ne bodo nekateri posestniki preobloženi.

Delavsko vprašanje v Rusiji. Ruski državni svet začel je posvetovanje o načrtih ob preskrbljevanju delavcev in njih družin, če se ponesrečijo pri delu. Rusija nastopi v socialnem postavo-dajstvu isto pot, kakor zapadne države.

Francija in Rusija. Kakor je sedaj izvedel neki nemški list, je ruski veleposlanik v Parizu po znanih demonstracijah proti cesarici Friderik povprašal svojo vlado, kaj bi storila, ko bi prišlo do vojne mej Francijo in Nemčijo. V Peterburgu

pa na to vprašanje neso dali nobenega jasnega odgovora, temveč ruska vlada je le izjavila, da se jej ne zdi izzivanje k vojni to, da je cesarica prišla v Pariz. Francoska vlada tudi gotovo ne odobrava žaljenja matere nemškega cesarja, ki je hči kraljice angleške in v sorodstvu z rusko carsko rodovino. Ta odgovor je precej ohladil kri francoskim šovinistom. Da bi Francoze potolažila zaradi tega nepovoljnega odgovora, je Rusija odlikovala predsednika republike z visokim redom. V Parizu sedaj vedó, da zveze z Rusijo nemajo poprej pričakovati, da Rusija sama zaradi svojih interesov začne vojno. Freycinet, ki je poprej hitel z oboroževanjem in že silil, da se začne vojna, je sedaj jako tih postal in že govori, da kmalu odstopi, ker je kot vojni minister dovršil svojo nalogo s tem, da je vojsko tako zboljšal, da bode lahko domovino varovala vnanjih sovražnikov, kar je bila jedina njegova želja.

Kulturni boj v Franciji. Naučni minister Bourgeois je poslal prefektom okrožnico, da se do dné 1. oktobra letošnjega leta vsi redovniki odstranijo iz občinskih šol, ker je določeni obrok potekel. Če občina nema svojega šolskega poslopja, mora je precej zidati. Dokler ne bode poslopje sezidano, smejo v taci občinah še poučevati redovniki. Ta ministrov ukaz bode prouzročil občinam veliko stroškov in pa obremenil šolski budget. Zidati bode treba mnogo novih šol in nastavití celo vrsto svetnih učiteljev. Največjo škodo pa bode imelo prebivalstvo, ker bodo nove posvetne šole slabše od redovniških. Sevéda liberalna vlada se za take stvari ne briga. — Francoska vlada je pa tudi odredila, da se redovniki po železnicah več ne smejo voziti za polovično ceno. Cerkvi sovražni ukazi sledé, kakor se vidi, hitro drug za drugim.

Carinska politika v Franciji. V francoski zbornici je poslanec Lokroy se odločno izrekel proti carinski predlogi in zahteval, da se carina za žito zniža. S številkami je dokazoval, da je carinska predloga krivična. Francija slednje leto več milijonov hektolitrov žita mora dobiti iz inozemstva, posebno veliko ga bode letos potrebovala, ko je ozimna posebla. Žito je v Franciji sedaj za 35% dražje, nego v drugih državah. Če se še žito podraži, Francoska ne bode mogla tekmovati z drugimi državami.

Bismarck poslanec. V soboto vsprejel je Bismarck deputacijo nemškonarodnega volilnega odbora iz Geestemünda in jej izjavil, da vsprejme izvolitev za državnega poslanca. — V tem zasedanju se knez najbrž zborovanja ne bode več udeležil, ker se v kratkem državni zbor razide. Še le v novem zasedanju bomo imeli priliko slišati poslanca Bismarcka.

Nemčija in Italija. Sedanja italijanska vlada vedno odločneje kaže, da ni prijateljica trodržavni zvezi. To se je videlo tudi ob Moltkejevem pogrebu. Italijanska vojska pri pogrebu ni bila zastopana. Načelnik generalnega štaba je že bil naročil vojaškemu atašeju pri veleposlaništvu v Berlinu, da se udeleži pogreba, ali vlada je ta ukaz preklicala. Ta korak italijanske vlade je pač dovolj jasno pokazal, da od Italije v kritičnih časih Avstrija in Nemčija nimata nobene pomoči pričakovati.

Izvirni dopisi.

Iz novomeškega okraja, 29. aprila. Ni ga več! Ostavil nas je in odšel v boljšo bodočnost! — Kdo pa? vpraša se blagi čitatelj. — Potrjim srcem ti povém, da je zapustil to zemeljsko trpljenje gosp. Jakob Anceij, učitelj v Podgradu (Mehovo).

klonivši se, kot poslušen služabnik jo norčevaje prosi njenih povelj. Opica reče: „Jaz ti blagovolim zapovedati le edino to, da z veseljem gledaš mojo svitlost in veličanstvo!“

Zdaj pa pokaže lisjak svoje pravo lice rekoč: „Jaz ti pa svetujem, da se pobereš kakor hitro mogoče od tod!“ — Ker pa opica hrepeneča po taki časti, tega ni slušala — je bila hipoma pahnjena s prestola in vržena psom, da jo raztrgajo. Ko jej bolečine nekoliko odležejo, zdihne: „Oj, gorje mi, da nisem slušala sveta modrih! Pozabila sem pregovor, da „komur ni svetovati, temu tudi ni pomagati!“ — Lisjak, to čuvši, se zopet približa, rekóč: „Na zadnje vendar vidim, da te je zmodrila nesreča. Zakaj si hotela ti edina, ko je natora podvrgla Adamu vse živali, njemu se enačiti?“ — Ona odgovori: „Neka prirojena strast me zbudi k temu. Nisem li mej vsemi drugimi živalmi najpodobniše vstvarjena človeškemu telesu?“ — Na to lisjak jo karaje reče: „Če si tudi po telesu človeku podobniša od vseh drugih živali, vendar kaj grdo kazi tvojo postavo, da je ta podobnost pri tebi kaj narobe: Kako ostuden je tvoj potlačen nos! kako nespodobni tvoji krempljasti prsti in kriva, debela stegna! In morebiti si zdiš nazadnje brez repa lepša, kakor pav s svojim prekrasnim repom? Resnično, kako gabno je, komu se enačiti, ne da bi bil! Kakor se vidi, ti je neznano, da je prevzetan duh tem zaničljivi in

Bogu nepodobniši, čim bolj enak mu hoče biti v svoji preprosti, neumni domišljavosti. Je li na svetu kaj bolj bedastega, kakor če se predrzne primerjati se in se popolnoma enakega šteti umrljivo življenje neskončni velikosti, — slabost vsemogočnosti, — reva veličanstvu, — neumnost resnici, — svetlobi tema — in Bogu stvarniku stvar? Če mu hočeš pa vendar podobna biti, poišči njegove sledi in se ponižno in poslušno udaj njegovi volji, ker tako mu boš ljuba in on te bo oskrbel kakor z dobro hrano, tako te tudi ljubeznivo, lepo oblekel.“ — Čuvši to posvarjenje gre pohabljená opica k zdravniku.

III. Knjiga.

Zoper lakomnost.

Zoper tiste, ki se polakomnijo časnega bogastva.

Nekega krokarja se poloti želja, da bi obogatel. Ves prevzet tega hrepenenja naleti na lisjaka ter mu koj razodene svojo srčno željo, rekóč: „Dragi brate! Ne bom ti prikrival vzroka, zakaj pridem prav za prav k tebi. Rad bi se namreč naučil od tvoje preskušene razumnosti tisto umetnost, ki bi me gotovo privedla k cilju, katerega sem si bil postavil. Dasi imam že lepo število let na plečih, vendar nimam še ničesar družega, kakor kar vidiš na meni. Sklenil sem torej, da si pridobim bogastva kakorkoli že; znaš li morebiti pot, po katerem bi mogel priti do

njega, brate! Bodi tako dober in pokaži mi ga!“ — Lisjak reče: „Brate, ta umetnost ni ravno tako težavna; treba je pa truda in napora; zakaj le vedeti, kje tičijo skrite zlate žile, še nič ne pomaga, če nočeš delati.“ — „Le povej mi za nje, in nategoval bom svoje moči noč in dan.“ — Mojster mu torej govori: „Ljubi bratec! Umetnost obogateti se opira na trojno strast in eno neprestano muko, namreč: na nenasitljivo lakomnost, na bojazljivo grabljivost, na neusmiljeno trdosrčnost in neprenehani strah. — To edino so sredstva in umetnost, po katerih je mogoče obogateti, namreč: neprenehoma hlastati; kjer ni te strasti, manjšajo se časna bogastva, — kjer pa ona gospodari, tam se množijo in rastejo. Godi se tukaj kakor pri telesu, ki hujša, kakor hitro se človeku ne ljubi jesti; če mu pa jed diši, redi se in debeli. Prav to stori pri prašiču, dasi je s svojo preobilno tolščo skoraj sam sebi nadelžen, ker čuti neprenehoma lakoto in zre. Drugi pomoček obstoji v tem, da vedno skupaj grabiš in znašš od koder — in kadekoli že. Zato naraste tudi po letu Nilova reka tako nezumno, da stopi čez bregove, dočim usahnejo drugi potoki, ker sprejema v sé vse vode, kakor — in kjerkoli jej že pritekajo iz raztopljenega snega. — Tretje je: Dasi nikakor nikomur kaj ne daš ali podari. Zakaj rastejo nekatera drevesa tako visoko kviško, kakor zato, ker jim ni prerediti s sokovi in močmi nika-

Mlad je bil, ker je imel še-le 25 let, a moral je že zapustiti to dolino solz, četudi nerad, pa vendar udan v voljo božjo, previden s sv. zakramenti za umirajoče.

V torek, 28. aprila je bil pokopan, — pokop, kakoršnega bi se človek ne bil nádejal v tako osamljeni gorski župniji, ker prišlo je k sprevedu mnogo ljudstva, četudi je bilo vreme slabo. Blag. gospoda okrajnega glavarja nadomestoval je gospod baron E. Sch.

K pogrebu prihiteli so tudi č. gosp. župnik iz sosednje stopiške fare, dva č. gg. patra iz Novega Mesta in več družih gg. od blizu in daleč; med temi več gg. tovarišev in ena gđ. učiteljica. Gg. tovariši so mu zapeli pred hišo „Nad zvezdami“, v cerkvi „Blagor mu“ in pri grobu „Jamica tiha“. — Mnogokatero oko bilo je rosno, ko so njegovo krsto položili v grob. — Ko si zaslišal besede: Vzemi zemlja, kar je tvojega... in čul jok matere in drugih sorodnikov, ki so prihiteli iz bližnjega Suhorja, — kjer je bil ranji rojen, — nisi se mogel zdržati in tudi tvoje oko se je porosilo, — da, porosilo za bitjem, katero je moralo v najlepših letih človeškega življenja umreti. — Zatorej blag mu bodi spomin in Bog daj duši njegovi večni mir in pokoj!

Iz Sore, 29. aprila. Naša farna cerkev, akoravno počasi zaradi pičlih dohodkov, vendarle napreduje v notranji opravi. Ni še dolgo, odkar so se postavile nove klopi, narejene iz trdega hrastovega lesa v romanskem, cerkveni stavbi primernem slogu, obrise je napravil g. Wagner, profesor na obrtniški šoli v Gradcu. G. Vincencij Čamernik, kamnosek v Ljubljani, nam je na to izklesal lično obhajilno mizo; vrhnji in spodnji del je iz repentaborskega kamna lično zlikan, obadva dela vežejo majhni obočki iz belega kararskega marmeljna. Vrata, ki slonijo na ličnih s pereščeki okrašenih kapiteljčkih, je napravil g. Anton Belec iz Šent Vida iz kovanega železa jako okusno.

Pretečeno nedeljo, to je 26. t. m., smo obhajali zopet nekaj posebnega: visoko častiti kanonik in dekan g. Janez Flis nam je blagoslovil novi tabernakelj. Prisotni so bili še gospodje župniki iz Preske, iz Reteč in od sv. Katarine, o. Ananija in br. Leonard iz reda sv. Frančiška in g. Janez Kalan četrtletnik, ki iz zdravstvenih ozirov biva pri stariših. Slovesnost se je pričela točno ob 10. uri, ljudstva se je obilno zbralo, dasi je bilo neugodno vreme.

Altar je izdelan v delalnici kamnoseka g. Vincencija Čamernika. Tudi načrt napravil je sam, predložil ga in bil potrjen po preč. g. kanoniku in stolnem župniku g. Flis-u. Izgotovljen je v romanskem slogu; pred altajem so tri stopnice od čistega repentaborskega kamna z lepim profilom in lično polirane. — Kaj lepo se vidi stalna plošča pod menzo z izdolbinami. V sredi v okrogli izdolbini vdolbena je ploščica od rudečega veroneškega marmorja, v njo vrezan križ od čisto belega kararskega marmorja,

koršnega sadu, dočim so sadonosna nižja, ker svojo posrkano hrano koj v sad obrnejo. — Zadnje sredstvo pa tirja, da čuvajo pridobljeno v vednem strahu in bojazni. Ker mnogo jih je vendar nazadnje zgubilo svoje bogastvo, če tudi niso nikomur ničesar dali, ker niso znali je varovati. Tako pride neskrbni pav ob zlato leskeči rep, ko unese zaje s svojo bojzljivo čuječnostjo zdravo kožo. — To, moj brate, natančno spolnuj, če si hočeš nabrati zakladov na svetu, namreč: želi vedno imeti, — grabi vedno na kup, — tišči skopo vkupaj — in vedno boječe čuvaj! — Krokar to čuvši se jame tako-le rotiti: „Resnično, bogastvo tega sveta izdaje najbolj zanihrano revo na duši in telesu svojih posestnikov in zavoljo tega jo mora zaničevati vsak modrijan! Zakaj ljubezen do njega je nizka, zaničljiva strast, — njegovo pridobivanje zavržena ropoželnost, — njegovo ohranjanje moreči strah. In kaj je sramotnejšega kakor lakomnost, kaj pregrešniši kakor grabež, — kaj grozovitniši kakor samogolnost, — kaj nesrečniši kakor strah! — Ne, potem se lepo zahvalim za vsako nezmerno bogastvo in ne maram nič več slišati ni o Krezovih, ni Asverovih zakladih, tudi ne o Salomovih zlatih ščitih. Odslej mi naj bode moje bogastvo: mir brez pohlepa, — brez lakomnosti, da imam to, kar mi po pravici gre, — radodarnost brez zapravljanja, — in posest tega, kar imam — brez strahu.“ — Krokar, prijazno in hvaležno poslovišči se od lisjaka, miren odide.

na desno in levo v izdolbinah vloženi so pa reliefi štirih evangelistov, izrezljani iz najlepšega kararskega marmorja, in naposled v stranskih izdolbinah vložene so ploščice od rudečega veroneškega marmorja. Med izdolbinami stojé stebrički s kararskimi podzglavji in z rudečimi veroneškimi stebri, da ima podoba, kakor da bi ležala menza na teh stebričkih.

Nad menzo kipi tabernakelj popolnoma od najfinšega kararskega marmorja izdelan z različnimi okraski in izdolbinami, v katerih so vloženi rudeči koščki od veroneškega marmorja. Posebno krasna je velika obočna kupla, ki je izdelana iz enega samega kararskega kosa, okoli in okoli z zobci in romanskimi okraski. Ta velika kupla leži na okusno izrezanih podzglavjih štirih, od kararskega in veroneškega marmorja sestavljenih stebričev. Na straneh v tabernakelj gledajoča klečita po 0.90 m visoka Kerubina, tudi iz kararskega marmorja izrezana, kakor je sploh vse drugo. Križ kararski na vrhu kuple dopolnjuje celi altar, ki meri v višini 4.20 m.

To delo hvali gotovo svojega mojstra, kajti izdelano je vse prav okusno, natančno in fino, tako vsi posamezni deli, kakor celi altar.

Omeniti moramo tudi g. Leopolda Tratnika, ki je napravil lična vratica k tabernakeljnu in svečnike. Vrata ti pokažejo, kedo biva v hišici. So namreč doprsna podoba Gospodova, oblička resnega, a vendar vabljivega, grški črki alfa in omega kličeta: jaz sem začetek in konec. Z desno roko blagoslavlja, z levo kaže na svoje srce, katero je ovito s krono, plamen ljubezni se dviguje iz njega, križec v plamenu je znak ljubezni; vratica kakor svečniki so v ognju pozlačeni. Ako omenim še krasnega križa tudi v ognju pozlačenega nad hišico, mislim, da sem glavne reči popisal. Kedor se hoče prepričati o istinitosti povedanega, naj se potruji sam pogledat — vožnja do Medvod gori in nazaj stane samo 20 kr. K sklepu izrekam željo: Dobri Bog naj nam nakloni blagih dobrotnikov, da bi mogli kmalu obilne stroške poravnati!

S severnega Pohorja, 29. aprila. Pred dobrimi štirinajstimi dnevi grozila je pripetiti se tukajšnjemu posestniku Jakobu Medvedu po domače Ožbaltu, grozna nesreča — namreč požar njegovega pohišja. Hvala Bogu, da so se še pravočasno zbudili ljudje, spavajoči o polnoči mirno spanje, ter pohiteli gasiti požar v kuhinji, ki je bila že vsa v ognju. Iz dimnika švigal je plamen že za drevo visoko, dveri in podboji so že pregoreli, in ker iz spanja prebudeni domačini niso mogli v kuhinjo po vedra z vodo napolnjena, gasili so požar nekaj časa z jesihom. Gospodar, vrl narodnjak, pa se je popel po lestvi in po strehi naprej bos k dimniku ter krotil tukaj divjajoči element. Le trenutek še in branitev bila bi prišla prepozno; ker stojé še ostala poslopja prav blizo hiše, bilo bi lahko mogoče, da bi bili domačini pozdravili bližajoči se dan že na pogorišču... Posestnik je sicer, kakor vsak pameten gospodar, zavarovan za primerno svoto pri „Slaviji“, toda baš ta okoliščina nam poda gradiva spregovoriti o tej zadevi nekoliko.

Ne daleč od tod, namreč v šolskem posloju občine Lehen, ima ondotni nadučitelj g. Kopic zastop dunajske zavarovalnice „Donau“. Da se trudi pridobiti ji zavarovancev, to je naravno; toda, da prigovarja kmetom že poprej zavarovanim k odstopu od „Slavije“ in k pristopu k društvu „Donau“, to je, če ne družega, vsaj neumestno, kajti kdo mu je porok, da zavarovalno društvo „Donau“ ni pravcato židovsko društvo ter pri tem stoji nemara še na kaj slabih nogah? Tudi našemu ponesrečencu je enako prigovarjal. Toda vrl naš narodnjak ni se mu dal pregovoriti in Boga naj zahvali, da se ni dal. Sedaj more vsaj od „Slavije“ terjati in pričakovati odškodnino, a v slučaju odpovedi pa bi pri njej ne imel nobene pravice, a društvo „Donau“ pa bi tudi že našlo izgovor, da bi novo pristopivšemu zavarovancu ne bilo treba ničesar dati.

Pred letom umrla sta tukaj takoj eden za drugim dva zakonska, bivša lastnika posestva „Iglarjevega“. Posestvo, za katero je nekdo ponujal 20.000 gld., prodal je mož po kupčevi zvijači, pravijo da prenapojen z vinom, za 15.000 gld., pak kmalo potem umrl in čez kratko za njim tudi priletna njegova žena, ne zapustivši otrok. Ta je dala dotično svoto, ki se je skrčila že na 11.000 gld. v oporoki zapisati na 10 dedičev, svojih in moževih bratov in sester, toda ker so nekateri od teh že umrli ter zapustili otroke, dal se je izvrševalec oporoke, neki mariborski notar po Bog zna kakšnej intrigi nagovoriti, da je to premoženje razdelil namesto na

deset deležev, na tri in dvajset enakih delov, da bi torej otroci pokojnih bratov in sester ravno toliko dobili, nego še živeči pravi bratje in sestre. Mariborsko sodišče mu té razdelitve se vé potrditi ni moglo, vsled česar stiče sedaj notar in deloma tudi sedanjí lastnik dotičnega posestva, ki pa je pri nizkej ceni še od te svote, Bog zna na kakšen način, 2000 gld. podedoval — za pričami, ki bi naj voljo pokojnice takó, kakor ona želita, razlagale, s čemur bi bili poškodovani najbližji in najrevnejši sorodniki za več sto goldinarjev. Nehoté se torej vsiljuje človeku vprašanje: kdo drugi pospešuje socializem in uboštvo med ljudstvom, ako ne takšni bogatini? Saj govoré ljudje, da igra tukaj denar in škodoželjnost najglavnejšo vlogo. Tudi smemo pričakovati, da mariborsko sodišče takošnje razdelitve nikdar ne bode odobrilo.

Za danes še zamolčimo imena dotičnih oseb, toda v bodoče več ne bomo molčali. — Ker pa se človeku milo stori videti, kakó hodijo ti pravi sorodniki in dediči moledovat za svojo pravico v daljni Maribor; kakó so pri notarju namesto zaslišani biti, le opsovani, pa si tudi ne more kaj, nego vsklkniti: Značajnost kje si? Ali si v vodi utonila, ali v ognju zgorela?

Dnevne novice.

(K preizkušnji učne usposobljenosti) v Ljubljani, ki se je pričela dne 27. aprila, prišle so nastopne učne moči: Za meščanske šole: S. Benedikta Zupančič (šolska sestra), učiteljica v Repnjah, za slovenski in nemški učni jezik; Hermina Edlinger, podučiteljica v Št. Mihelu pri Pliberku za nemški učni jezik. Za občne ljudske šole: Bernard Andolšek, začasni učitelj v Dragi (za slovenski in nemški učni jezik); Janez Erker, začasni učitelj v Unter-Skrillu (za nemški učni jezik); Fr. Kopitar, začasni učitelj v Gribljah (za slov. in nemški učni jezik); K. Pikel, začasni učitelj v Št. Mihelu na Notranjskem; Fr. Razpotnik, začasni učitelj v Kotiči; Ida Langer, začasna učiteljica v Kočevji (za nemški učni jezik); Viktorija Praprotnik, začasna učiteljica v Postojini (za slov. in nemški učni jezik).

(Imenovanje.) Naučni minister je imenoval članom izpraševalne komisije za ljudske in meščanske šole v Ljubljani c. kr. profesorja in šolskega nadzornika g. Fr. Levea.

(Umrla) je minolo soboto gospa M. T a v č a r, mati gospe soproge deželnega poslanca in notarja na Brdu, g. J. Kersnika. Pogreb je bil danes popoldne. N. v m. p.!

(Glasbeno-deklamatorična akademija) na korist ubogim dijakom obeh ljubljanskih c. kr. gimnazij minolo soboto v redutni dvorani privabila je toliko odličnega občinstva, da so bili vsi prostori zasedeni. Prošnja revnih učencev torej ni bila brezuspešna, temveč je našla prijazen odmev v srcih prijateljev mladine. Vspored je bil obširen in zanimiv. Sodelovalo je poleg c. in kr. vojaške godbe pod vodstvom kapelnika g. N e m r a v e nad dvesto učencev, mej temi do 190 pevcev, ki so v vseh točkah pokazali, da imajo izbornega in trudoljubivega učitelja petja, g. A. Foersterja, ki je vodil zборе. „Ave Maria“ in „Venec Vodnikovih in n a n j e g a z l o ž e n i h p e s m i“ sta slovenskemu občinstvu dobro znani, v srcé segajoči skladbi g. A. Foersterja, kateri je pel vrlo izvežbani mešan zbor, spremljal pa orkester. Kantato „Das Göttliche“ (L. Liebe), katero je pel moški zbor, in dve Hornsteinovi prav prikupljivi skladbi, kateri je pel dvoglasni deški zbor, spremljal je novoosnovani gimnazijski orkester prav točno. Nadarjenega goslarja se je pokazal učenec P. Drahsler, katerega je na klavarju spremljal K. Š a v n i k. Deklamacije so učenci prednašali s pravim čutom in razumom. Ta večer so gimnazijski učenci dokazali, da znajo „prijetno“ spajati s „koristnim“. Dasi je bila v dvorani huda vročina in je bil vspreddol, vendar je občinstvo do konca z zanimanjem poslušalo posamezne točke.

(Petindvajsetletnica bitke pri Kustoci.) Pri zadnjem zborovanju vojakov, ki so se udeležili raznih bojev avstrijske armade, izvoljeni odbor je v soboto izvolil za načelnika g. F ö d e r l a, za prvega namestnika g. Ferd. Pfeiferja, za družega namestnika g. Mihaliča, za blagajnika g. Čika, za tajnika g. Arkota in za kontrolorja g. Skubeta. Odbor je sklenil, da se postavi spomenik v parku pred novo vojašnico in za to izprosi dovo-

ljenje mestnega zbora. Spomenik bo de kamenita piramida, na katere obnožju bodo zapisana imena pri Kustoci padlih vojakov 17. pešpolka, 7. in 19. lovskega bataljona. Okrog spomenika bo de železna ograja. Odbor upa, da bo de mogoče odkriti spomenik dné 4. oktobra t. l. ob godu presvetlega cesarja.

(Glas izmed občinstva.) Kakor vsako leto, so tudi včeraj razna gasilna društva udeležila se svete maše, da počasté svojega patrona, sv. Florijana, kar je prav hvalevredno. Vendar pa moramo grajati, da je včeraj pri tej priliki dvakrat godba igrala mimo stolnice, prvič med pridigo, drugič med povzdigovanjem, kar jako moti vernike v cerkvi. Zato opozarjamo dotične kroge na člen XIII. interkonfesionalnega zakona z dné 25. maja 1868, ki pravi, „da se mora ob praznikih med glavno službo božjo v bližnji cerkve opustiti vse, kar utegne motiti cerkveno opravilo“.

(Ljudskega shoda) se je včeraj v Schreinerjevi pivarni udeležilo do 130 oseb. Razgovor je bil o resoluciji, ki naglašá osemurno delo in splošno volilno pravico.

(Dolenjska železnica.) Slavno c. kr. okr. glavarstvo novomeško razposilja županstvu naslednji dopis: Vsled dopisa c. kr. vodstva za gradnjo železnic v Ljubljani dné 20. aprila t. l., šte. 208, naznanjam, da so se že pričela dela na polji zarad priprave podrobnega stavbenega načrta dolenjskih železnic. Naročam gospodu županu, naj po svoji možnosti podpira dotične gospode pri izvrševanju opravil in naj vpliva pri občinstvu posebej v tem oziru, da ne bi kdo zaznamkov, katere ti gospodje postavijo, odmaknil ali celó popolnoma odstranil. Osebe, katerim je naročeno, pripraviti načrt za železnocestno delo, imajo po predpisih § 42. postave od 18. februarija 1878. leta, državnega zakonika številka 30, pravico, stopiti na tuja zemljišča ter na njih vršiti tehnična dela. Naj jim torej nihče tega ne brani. Dotični uradniki se bodo varovali, napraviti na polju kako škodo, primorani bodo pa narediti sem ter tje po gozdih kak majhni presek, odsekati kako vejo ali kako deblo, ker drugače ne bi mogli meriti. V takih slučajih se bo de posestnikom po zahtevi izplačala po končanem delu primerna odškodnina; pričakuje se pa, da ne bo de posestniki, uvaževaje občekoristni smoter dotičnega dela, zahtevali več, nego bi bilo pristojno.

(Iz Würshofen-a) na Bavarskem se nam piše: Sporočil sem vam zadnjič, da je tujcev v kraju krog 1000. V par tednih je število naraslo že blizo 1500. Stanovanja so vsa prenapolnjena; mnogo jih mora iskati podstrešja v sosednjih vaseh. Poljakov je primeroma veliko v kraju; največ tujcev je iz Turčije, Rusije, Italije, Bosne, Francoske, Angleške... Celo zamorca iz Kameruna v Afriki najdeš tu; ljudem je ta Afričan nenavadna prikazen. Slovenskih duhovnikov nas je tu sedaj 6 iz Kranjske, Koroške in Štajerske in en bogoslovec. Nenadoma sem se sošel tu s štajerskim duhovnikom Slovincem, ki je dolgo pastiroval v Ameriki, sedaj pa kapelanuje v vitemberški kraljevini; mož, dasiravno znabiti že desetletja ni spregovoril slovenske besede, še gladko govori materinščino. Župnik Kneipp ima dela čez mero. Vsak dan zasliši krog 100 bolnikov. Po dve do tri ure zjutraj in ravno tako popoldne trajajo ordinacije. Krog 13 zdravnikov biva sedaj tu ter se — uče. Vsak dan, ako je vreme ugodno, ob 4 popoldne predava župnik Kneipp v tako zvanej „Wandelbahn“. Poslušalec je prav obilno; kedo bi tudi z radostjo ne poslušal tega moža, ki vé povedati toliko iz svoje skušnje ter umé soliti svoje govore s prav zdravim humorjem. Lansko leto je imel predavanj nad sto. Vsi strmimo nad nenavadno delavnostjo tega nenavadnega moža. V kratkem izide zopet novo delo župnika Kneippa „Ueber die Erziehung der Kinder“, o raznih otroških boleznih itd. Materna vzgoja in reja otrok je zavozila na napačno pot. Bog daj novi knjigi obilo blagoslova!

(Jedenindevetdeseti rojstveni in smrti dan.) Ta redek slučaj primeril se je v Galiciji pri Celji, kakor se nam od tam piše. Dné 30. aprila t. l. bi mati velečast. gosp. župnika Jan. Košarja slavila svoj 91. rojstveni dan, a čutila se je toliko slabo, da se je zjutraj v posteljo vlegla, ko je bila že ob 5. uri vstala. Težka sapa naznanja nevarnost. Čast. gosp. župnik, jedini duhovnik v fari, podelijo svoji stari materi Ani sv. zakramente za umirajoče. „Na tej strani ne morem ležati,“ reče mati, obrne se na drugo stran in — umrje. Na predvečer oprav-

ljala je še domača dela. — V soboto bil je v Galiciji slovesen pogreb, katerega sta se udeležila dva sosedna gg. župnika ter obilno pobožnega ljudstva. Naj v miru počiva krščanska mati od tako dolgega in toliko trudapolnega življenja!

(Akad. društvo „Slovenija“) na Dunaji napravi v sredo, dné 6. maja 1891, svojo drugo redno zborovo sejo. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. „Pesni“ čita član stud. iur. Ivan Toporiš. 4. Slučajnosti. — Lokal: Kastner's Restaurant „Zum Magistrat“, I., Lichtenfelsstrasse 3. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

(V Mariboru) 1. dné maja ni bilo posebnih nemirov. Dva čevljarska pomočnika sta z zastavo nekaj časa po ulicah zabavala kopico čevljarskih vajencev, a hitro so ju prijeli ter enega obsodili na 6, drugega na štiri mesece zopora. Od 1800 delavcev južne železnice jih je 800 prišlo na delo, ostali so se zbirali v večjih skupinah blizo delarnic. Ravnateljstvo je odpustilo nad 300 delavcev.

(V Karlovih Varih) na Češkem so vse poprave, ki so bile potrebne vsled povodnji dné 24. nov. m. l., popolnoma končane; letna doba se je pričela dné 1. maja. Vse naprave so občinstvu na razpolaganje, zdravniki so že došli, redni koncerti so se pričeli.

(Duhovniške premembe na Koroškem.) Za kapelane gredó č. gg. novomašniki: Jos. Drdlik v Tinje, Fr. Hilpert v Hüttenberg, Fr. Holec v Hodiše, Jos. Homan v Črno, Drag. Hüttner v Spod. Dravberg, Vilj. Jankú v Pustrico, Jak. Kindlman k Dev. Mariji na Jezeru, Ant. Konečny v Kotarče, Al. Prosen v Sokovo, Jos. Sedlaček v Motnico, Fr. Šilhavy v Trebenj, Fr. Štingl v Sveče, Dav. Urbanek v Šmihel pri Pliberku, Venc. Valeš v Guštanj, Vek. Vanna v Rangersdorf, Jos. Vintar v Šent-Lenart pri Beljaku, Jos. Wilhelmer v Zagorico. —rn.

Telegrami.

Dunaj, 4. maja. Nadvojvoda Franc Ferdinand je sprejel v avdijenci vse ministre in stavbenega nadsvetovalca Hasenauerja.

Gradeo, 4. maja. Poročila o štrajku v Trbovljah neso resnična. Vsi delavci v Trbovljah, Hrastniku in na Ojstrem delajo.

Lvov, 3. maja. Stoletnico poljske ustave so praznovali vsi Poljaki jako slovesno kot narodni praznik. Lvov in Krakov sta bila okrašena. Po vseh cerkvah so bile slovesne

božje službe. Vsi listi so izšli v praznični obliki. Osnovale so je več društev in ustanov.

Lvov, 4. maja. Stoletnica se je slavila v popolnem redu.

Krakov, 4. maja. Stoletnico poljske ustave so praznovali s slovesno službo božjo, gledališko predstavo, glasbeno-deklamatorično soarejo in razsvetlavo mesta. Reda niso nikjer rušili.

Litih, 4. maja. Danes se bojé splošnega štrajka v premogovih jamah na levem bregu Moze.

Belgrad, 4. maja. Kralj je včeraj obiskal mater in ostal pri njej dve uri.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—80)

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		736.9	14.8	brezv.	jasno	
2. u. pop.		735.2	22.4	sl. jz. zapad	"	0.00
9. u. zveč.		734.7	15.8	"	"	
7. u. zjut.		733.5	15.0	sl. svzh.	oblačno	
2. u. pop.		731.8	24.8	brezv.	"	0.00
9. u. zveč.		732.2	16.4	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 17.7°, in 18.7°, oziroma za 6.7° in 6.2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl	50	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	92	"	60	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	85	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	15	"
Akcije avstr.-ogerske banke	996	"		"
Kreditne akcije	300	"	50	"
London	117	"	55	"
Srebro		"		"
Francoski napoleond.	9	"	32 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	54	"
Nemške marke	57	"	45	"

Stavbeni risar,

ki je dovršil stavbeno šolo za lesno industrijo, delal več let samostojno v pisarni in pri stavbah ter je več v besedi in pisavi enega slovanskega jezika, išče takoj službe. (4—2)

Naslov: Josip Reháček. Welwarn, Češko.

Katoliška tiskarna
priporočá ravnostine
vizitnice
po nizki ceni.

Uradne in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočá
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

+

Globoko užaljenim srcem oznanjamo, da je iskreno ljubljena soproga, oziroma mati, tašča in stara mati naša, gospa

Marija Tavčar

danes dopoldne ob polu 11. uri po kratkih a hudih mukah, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, prominola v 66. letu dobe svoje.

Truplo predrage pokojnice bo de v ponedeljek, v 4. dan maja, ob četrtna pet popoldne v hiši žalosti na Dunajski cesti št. 13 svečano blagoslovljeno ter na grobišči pri sv. Krištofu položeno v rodbinsko rakev k večnemu počitku.

Zadušne sv. maše služile se bodo v župni cerkvi Marijinega oznanjenja.

V Ljubljani, v 2. dan maja 1891. (1)

Luka Tavčar, soprog. — Lojzika Kersnik poroj. Tavčarjeva, hči. — Jean in Edi, sinova. — Dr. Edvard Deu in Janko Kersnik, zeta. — Marlena, Herman, Fricek, Erika, Elza Deu; Janko, Pepe, Tone, Vida, Berta, Maša in Verinka Kersnik, vnuki in vnučice.

Tovarna cerkvene oprave.

Premovana 1873, 1881.

Jožef Deiller,
tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,
Dunaj, VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik: Franc Brückner.

Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor: pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, bandera itd. itd., pa tudi (26—7)

cela mašna obleka v najpravilnejši obliki.

Cerkveni paramenti.